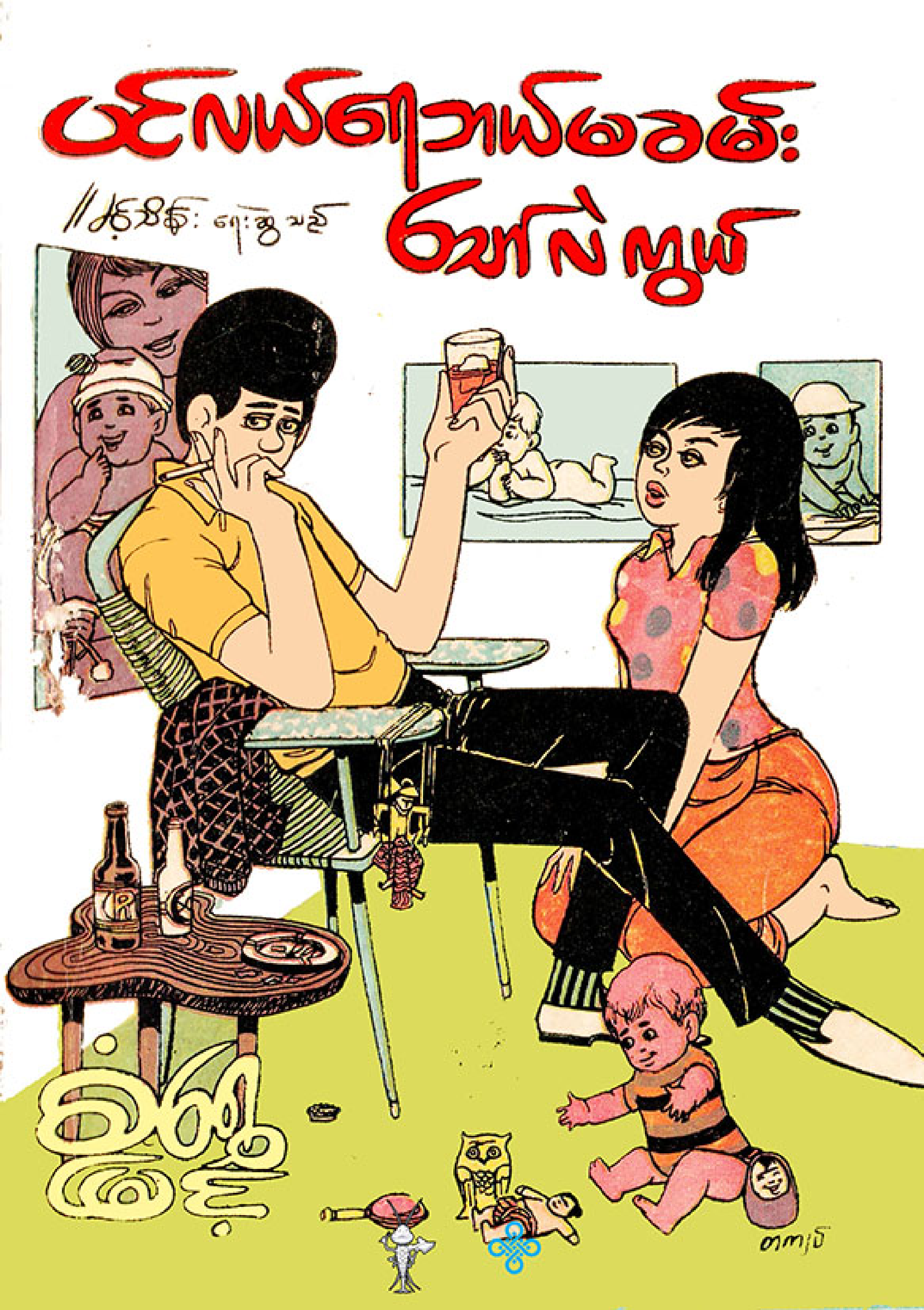
ပင်လယ်ရေဘယ်မခမ်း
ရေးဆွဲသည်

(ရွှေဦးပေါက်ရင် ဇာတ်လမ်း အကျဉ်း)

စံရွှေမြင့်နှင့် မြတ်တို့သည် လူငယ်ဘဝ ဆုံကြ ကြိုကြ ချစ်ကြိုက်ကြ၍ လက်ထပ် လိုက်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့ လက်ထပ် စဉ်က ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်နိုင်ကြသေးသည်မဟုတ်၊ စံရွှေမြင့်က B.Sc အောင့်သော်လည်း အလုပ် ရှာမရသေး၊ မြတ်ကလည်း ထို့နည်းတူ B.Ed ကျောင်းသူမျှသာဖြစ်သည်။ မြတ်မေမေက သူတို့အား တင်ကျွေးထားရသည်။ သို့ဖြင့် စံရွှေမြင့် နှင့် မြတ်တို့ သားတယောက် ထွန်းကားလာကြပြန်သည်။ စံရွှေမြင့်ကား အလုပ်မရသေး။ ရသောအလုပ်ကို မြတ်ကမကြိုက်တိုင်း စံရွှေမြင့်က လက်မခံခဲ့။ သို့သော် ယခု သားတယောက်ရပြီမို့ ရရာအလုပ်ကိုလုပ်ရန် စံရွှေမြင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မလုပ်၍လည်းမဖြစ်တော့၊ မြတ်တို့မိသားစုအား ဆွေမျိုးများက ကဲ့ရဲ့ကြပေပြီ။ ထို့ကြောင့် စံရွှေမြင့် ချောက်မြို့သို့ အစိုးရအမှုထမ်းအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့ရသည်။ စံရွှေမြင့်သည် မြတ်အား မိမိပေါ်တွင် အစစအရာရာ အနစ်နာခံခဲ့သူဖြစ်၍ ကျေးဇူးရှင်အဖြစ်ပင် သတ်မှတ်ထားသည်။ မြတ်ပေါ်တွင် မဖေါက်မပြန် ရိုးမြေကျ သစ္စာရှိရှိပေါင်းသင်းရန်လည်း ဆုံးဖြတ်ထား၏။

သို့ပါလျက် ချောက်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ တရုံးထဲ သားချင်းဖြစ်သော လီလီနှင့် တွေ့ကြရာ စံရွှေမြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ ပျက်ပြားရလေတော့သည်။

လီလီကား တိုင်းတပါးယဉ်ကျေးမှုကို အထင်ကြီးမိရာမှ ရုပ်ချောခေါ် ကပြားတဦးနှင့်အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်၊ သို့သော် ဘဲနှင့်ကြက် ပမာ ရေရှည်ပေါင်းသင်း၍ကား မရနိုင်ပါ။ သည်တော့ လီလီသည် အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမြဲ နောင်တ ရနေသူ ဖြစ်သည်။ တနည်းဆိုရလျှင် အကြင်နာကင်းသော လင်သားနှင့် ပေါင်းသင်းရသော ဒုက္ခကြောင့် ကြင်နာယုယသော လင်သားကို မှတောင့်တနေသူဖြစ်၏။

ထိုအချိန်မျိုးဝယ် စံရွှေမြင့်မှာ မြတ်နှင့် သားကို ခွဲခွါခဲ့ရသည်မို့ မြတ်၏ အကြင်နာ အယု အယ ကလေးများ တသသ တဖွဖွ တအောင်းမေ့မေ့ ရှေ့ရှုတ်နေသူဖြစ်ရကား—၊ လီလီသည် မယားချစ်သော စံရွှေမြင့်ကို စိတ်ဝင်စားလာ မိတော့၏၊ မြတ်နေရာကို ရယူရောက်ရှိလိုမိ၏။

ဤသည်ကား စံရွှေမြင့်နှင့်လီလီတို့ နီးစပ်စေရန် ဖန်တီးသော အကြောင်း အရာတရပ်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

စံရွှေမြင့်သည် တဖက်မှ မြတ်နှင့် သားတို့ ရှိနေ၍ လီလီအား အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားမိသော်လည်း နေ့စဉ်တွေ့မြင် ဆက်ဆံနေရသည်ကတကြောင်း၊ လီလီ၏ ရင်နင့်ဘွယ်ရာဖြစ်ရပ်ကလေးများကို ဂရုဏာသက်ရာ မြင်တွေ့နေရသည်ကတကြောင်း၊ အထိရောက်ဆုံးမှာ စံရွှေမြင့် ဆန္ဒအရ၊၊ ... သည် သူ့ယောကျ်ား ရစ်ချပ် ဩစကြွေလျှ သို့ အပြီး အပိုင် ပြန်သည်ကိုပင် လိုက်မသွား၊ သည် အကြောင်း ကြောင်းများကြောင့် လီလီနှင့်စံရွှေမြင့်တို့ သံယောဇဉ်နှောင်ဖွယ်မိကြရလေသည်၊

ထိုအကြောင်းကို လူသတင်း လူချင်းဆောင်၍ မြတ်သိရှိသွား၏။ မိမိပေါ်၌ အကြင်နာဆုံး အမြတ်နိုးဆုံးလင်သားဟု သတ်မှတ်သူက ဤလို စိမ်းစိမ်းကားကားပြုလိုက်ခြင်းကို ခံရသောမြတ်သည် စံရွှေမြင့်ကို ဒီဘဝတွင် မပေါင်းတော့ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ကြေညာလိုက်၏။ လီလီကတဖန် ဤကိစ္စတွင် သူသာတရားခံဟုဆိုကာ စံရွှေမြင့်အား မြတ်နှင့် ပြန်ပေါင်းဘို့ ကြိုးစားရန် မှာကြား၍ အလုပ်မှထွက်ပြီး ရှောင်ရှားပေးခဲ့လေသည်။ သို့သော် အချစ်ကြီး၍ အမျက်ကြီးသော မြတ်က စံရွှေမြင့်အား လက်မခံတော့။

မယားချစ်သော စံရွှေမြင့်သည် နောင်တတရား ရင်ဝယ်ပိုက်ရင်း သူရူးပမာ ခံစားရရှာလေပြီတည်း—။

(နေဦးပေါက်ကို ဆက်ရေးပေးပါဆိုသူများ ဆန္ဒအရ)

(လျှိုမြောင် တောကြား ... မြင့်မား ခေါင်ခေါင် . တောင်ထိပ်ပေါ်မှ - မြတ်ကျောက် ကျကာ . စိမ့်ရေ စမ်းရေ ပမာ . ကြည်လင် မြမြ ဇ.. လှပေတာ - မိဘနှစ်ခြာ - သားသမီးပေါ်မှာ - နှစ်နှစ် ကာကာ ..)
ချစ်တဲ့ မေတ္တာ - သီတာ ရေစင် ပမာ .. တသွင်သွင် . စီး ... ကျလေ ... တာ ---)
လက်ထဲမှ - ကောပတ်ရုပ်ကလေးကို - ပြန်ချလိုက်ပြီး .. သူ့ . သားအမှတ် ဖြင့် စိုက်ကြည့် နေမိ ရှာသည်

စံရွှေမြင့်သည် ဆက်၍ မတွေးလိုတော့.. တည်ငြိမ်ကြည်လင် သောရေပြင်ကို - မွှေနှောက် ပစ်ခြင်းဖြင့် ၊ အရိပ်တို့ ပျက်ပြယ် ရသည့်ပမာ- သူ့အသိစိတ်တွင်း ထင်ဟပ်နေသော အတိတ်မှ အရိပ်တို့ ကွယ်ပျောက်သွားစိမ့်သောငှါ- တခွက်ပြီး တခွက်

သူ့မြင်ကွင်းမှား ဝါးဝါး လည်ရသေးပြီ - အရှေ့မှ ကြမ်း
ပြင်သည် နိမ့်ကျသွားပြီ - အနောက်မှ ကြမ်းပြင်က ထောင်တက်
လာသယောင်၊ လက်ဝဲဘက်မှ မြင့်တက်လာ၍ - လက်ယာဘက်မှ
နိမ့်ဆင်းသွားသယောင် -- ကြာသော် - ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် --
(အား-- ရေဆာလိုက်တာ-- ငါ့ကို-- ဘယ်သူ ကြိုးနဲ့ လာတုပ်တာလဲ-- ဖြေပေး ကွ- ဟေ့- ဖြေပေးကြစို့ - အို- ခုကွာပဲ - ရေကလဲ ဆာ--)
(ရေ-ဆာတယ် လား-- ကို--)
၇

(အို-- မြတ်... ကိုရေဆာ လွန်းလို့ မြတ်ရယ်- အသဲတွေ ကျွမ်းကုန်တော့မယ်)
အလို
(ကျွမ်းရော အသဲက ရှုး မှာ တကယ်ရှိလို့ လား ဦးရဲ့ ရွှေမြင့်ကြီး ရဲ့... တိုက်ပါမယ် လေ- မြတ်တိုက်ပါမယ်- ဒါပေမ မဲ့--သစ္စာမရှိရင်တော့ ရေက အလိုလို- ခမ်းသွားမှာပဲ--)
(ကဲရော..သောက်..) (ဟာ..ရေတွေ..ခမ်းသွားပြီ..ထပ်ခပ် ပေးပါအုံး မြတ်ရယ်--) (မြတ်ခပ်ပေးလဲ အပိုပဲ ကိုရဲ့ ကိုကမှ သစ္စာမရှိတော့လဲ-- မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ကွယ်)
၆

အား-- ပျော်လိုက်တာ-- တခွက်လောက်ပေးပါအုံးမြတ်ရယ်-- ကိုကို့ ရင့်တွေ ပျော်လွန်းလို့ပါ--) (ဟော-- ဦး လာပြီ-- အကို-- အကို အကို--) စံရွှေမြင့် မျက်စိဖွင့်ရာ (ဟင်-- အတာတို့--)
အကို-- သတိရ ပြီ နော်--
(အတာ-- အကို့ ကိုရာပေးပါ ငါ့ညီရယ်-- ရေ--) (ဟိုမှာ တူးမာ ခပ်နေပြီ အကို-- တူးမာ-- လာဟာ မြန်မြန်--)
စံရွှေမြင့် တူးမာလက်ကိုပါ ဖမ်းဆုပ်၍-- အငမ်းမရ သောက်ချလိုက်ပါလေသည်
အိ--- အိုး

(ကျားမာတို့-အကိုဖိုးလာ ပြန်ရောက်_အချိန်မှာကျောက် ခလေးတာနဲ့ လိုက်လာခဲ့ ကြတာ-- အကိုဘကလို့အ မှားကြီးသောက်ရတာလဲ)
(ဟုတ်တယ်အကို--ခုလို တစ်ယောက်ထဲ အလွန်အကျွံ မူးတာ အန္တရာယ် မကင်းပါ ဘူး--မတော်လို့ အဖေတို့ ပြီးများ သေသွားရင်---)
ကျားမာက (အတာ!- မပြောကောင်းပြောကောင်း-ဖွဟဲ့--)
(ပြောပါစေ ကျားမာရယ်-အတာပြောသလို အဖေတို့သေ သွားခဲ့ရင်-ဝမ်းသာစရာကြီးပေါ့ကွာ-)(အို-အကိုကလဲ)
၁

(ကဲ-မင်းတို့မောင်နှမ ပြန်ကြတော့-အချိန်မရှိဘူး..)
ကျူးမာက (တယောက်ထဲ ဖြစ်ပါ့မလား အကိုရာ...အတော်ကို ဝေးတာ... ကျူးမာအိမ်ကိုပြေး လိုက်မယ်လေ--)
မစိုးရိမ်ပါနဲ့--ကျူးမာ--
(အန်ပစ်လိုက်လို့ အရက်တွေ..ကုန်ပြီ--မမူးတော့ဘူး--တစ်စိမှ မမူးတော့ဘူး ထွက်!--သွား စိတ်ချသွား--)
(ဒါဖြင့်-သွားမယ်နော်---)
(အေး--သွား--အကိုမမူးဘူး ဘုရားကိုရဲ့--မမူးဘူးဟ)

• အိမ်မက်နှယ်မှု မြတ်ခေါ် သဏ္ဍာန်နှင့် စကားသံက ရွှဲထင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်
(ပြုတ်ပါတယ် မြတ်ရယ်-- သစ္စာမဲ့ခဲ့လို့ - ကို့အသဲနှလုံးတွေ ပူလောင်ခဲ့ရတာပါ
စံရွှေမြင့်သည်. သောက်ရေကို အိပ်ယာဘေး၌ အသင့်ထားကာ - တခါး အလုံပိတ် - မျက်စိ စုံမှိတ် အိပ်လေတော့သည် - သို့သော် နှုတ်မှ တဖွဖွ နှင့် (ခွင့်လွှတ်ပါ မြတ်ရယ်--)

နောက်မနက်တွင် အရက်နာကျနေ၍ အိပ်ယာထက်မှ နေမြင့်သည်အထိ မထ - သို့သော် - တံခါးခေါက်သံကြောင့်
(ဘယ်သူလဲ--) (ကျုံးမာ အကို..) (အေး အေး နေဦး--)
(ရော့ - ညက မူးမူးနဲ့ဘာမှ မစားပဲ အိပ်ရော့ဟုတ်လား) (အဲ - အဲ - အင်း -)
ကျုံးမာ ဝယ်လာသော အသုပ်စုံ နှင့် ကြာဇံ ဟင်းခါးက - ဝမ်း ဟာနေသော ဝမ်းဗိုက်အဖို့ နတ်သုဒ္ဓါ ပမာပင် -- ကျုံးမာက ကြည့်၍ ဝဝနှာသံကလေး နှင့်
(ဝ-ရဲ့လား အကိုရယ်--) (ဝ ပါတယ် ကျုံးမာရဲ့ -တော်ကြာ ထမင်းလဲ စားရအုံးမှာပါဟာ-)

(ကျုံးမာက- တကယ့်ကို လိမ္မာတာပဲဟေ့--ချီးလို့က လဲ ကောင်းမှ-ကောင်း-)
(ကျုံးမာ အရက်မှ မသောက်တာ-လိမ္မာတာပေါ့အကိုရ-)
(ဟေ့- ကျုံးမာ အကို့ကို အသည်းတွေ နှိုက်ပြီ--) (ဟုတ်ဖူးလား မနေ့က ကျုံးမာတို့ မောင်နှမသာ ရောက်မလာရင် အကို မခက်ပါလား-) (ဟုတ်ပါတယ်လေ--ဒါပေမဲ့..ဒါလို---)
စားပါ အကို

တူးမာက (ပြောဦး မယ်ဟုတ်လား အကိုအင်မတန် ချစ်တဲ့ မမမြတ်နဲ့ သားကို ခွဲနေရလို့ ပါလို့...ကာခုလို သောက်တော့ ဒီဒုက္ခ ပြေမ်းသွားရောတဲ့လား ပြောပါဦး)
အဟဲ ဟဲ
(ကဲ ဆရာမ ကျပေါ်ကို ဆွဲနေ တာနဲ့- အိမ်က ဟင်းချက်စရာ ခေါက်ကျနေမယ် ကြွ ကြွ-)
(အကို-ဒီညနေတော့ ၈ သောက်နဲ့ တော နော်-ဝါ လာပြ-ဟုတ်လား)(အေး)

(အကို့ဆီ ရောက်ခဲ့သေးလား ဖူးမာရေ) (အေး အသုပ် ဝင်ကျွေးခဲ့တယ်လေ -)
(ဒီအကိုတော - ဒီမိန်းမ အတွက် ဒုက္ခ ရောက်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ -- တောက်! - ငါသာ ဆို - ပါး တွေ့ချင်စမ်း -)
(အေးပါ - အကိုက ပြောတော့လဲ - သူ့ပေါ်မှာ အင်မတန်ချစ် အင်မတန် အနစ်နာခံခဲ့တယ်တဲ့ - သူကလဲ သစ္စာစောင့်မှ တဲ့ -- ဒါပေမဲ့ ဗျာ အကိုသနားလှပါတယ် -) (အေးပေါ့ ပိုတုံးက ခံခဲ့ ပေမဲ့ အခု ဥပက္ခာပြုထားတာကြည့်စမ်း)
နင်ပြောတာ ဟုတ်တယ်ဗျာ အတာရ

ထိုစဉ် (အမယ်တော်-ရေးခြင်းတောင်းကြီးနဲ့-ခုနအမျိုး
တွေတွေ့နေလိုက်တာ-ယျခို့) (အတာပေါ်-အကြိုက်နေ
တာနဲ့) (အောင်မယ်-တူးမာနှင်နော်-သူမေမေ-သူ-)
တော်!
(သူတို့ပဲ ပြောနိုင်ကြသတော်
ဒီမှာဖြင့် ဈေးသမားမှိုကို့က
တမျိုး ကျောင်းသမားမှိုကို့
ကတမျိုး - မမှိုပြန်ရင်သူ
တို့ကပဲ ပွက်ဆီပွက်ခီ - ဒီ
မှာ လုပ်ရတဲ့လူက - တ
ယောက်ထဲ ဆိုတာတော
မကြည့်ကြဘူးလေ --)
(ဒါကြောင့် အိမ်ဖော်မလေး
တယောက်ခေါ်ပါ---ဆိုတော့
၁၅

(ဗဲခေါ်ဘူး-ဒီစကားထပ် မပြောနဲ့...) (ပေါ့ပေါ့ ဒို့က-မင်းပင်ပမ်းတာ မကြည့်ချင်လို့ပြောတာ ခပ်ရွှယ်ရွှယ်လေးဆို--)
(ထပ်မပြောနဲ့ဆိုတာ မရဘူးလား-ဒီမယ်--) တူးမာနှင့်အတာတို့က (အပီး-ပီးပီး--)
ဦးခံအုံး ဒေါ်ပွသွားပြီး (တယ်-ငါပိုက်တီးလိုက်လို့--) ဒေါ်မြစနဲ့က သူ့ကိုဒေါသည်အထင်နှင့် (ဂျင်က ကျပြကိုး..) (မင်းမင်းကို မဟုတ်ဖူး-သူတို့ကိုပြောတာ..)
သူတို့-ကို သူတို့ကို
ဟား! ဟား ဟား

ကိုခရန္တ ဟု အခေါ်ခံလိုက်ရ၍- စံရွှေမြင့် ဝေဒနာတခု ခံစားလိုက်ရလေသည်--

သည်နှင့် မယ်နှင့်ပြတ်က ဆက်ခပ်နေကြသည်။ ပြီးတော့ ဦးမိုးမောင်နှင့် တင်တင်တို့က သူ့ကျော့မျောက် ကျောက်နေကြ ပြန့်၍

စံရွှေမြင့်ခမျာ ဟာ တတ ဖိုတိုတို- ဒိုဂမလို ဂိုဂမလို ဖြစ်ရသည်ပေါ့-

ခ အဲ့နေးလျှား မှာတုံးကဆို ဒဒပြရ ထဲမှာ--------

(အော်.. ဆောင်းဦးမှူ-ခင်
မျိုးက ကိုဇနိ လို့ခေါ်
လိုက်တော့ - ကျွန်တော့် အသိ
မိတ်ဆွေ အင်းလျားရေပြင်
ဆီကို ရောက်သွားလို့ ပါ-)
(ကျွန်တော် အလုပ်သွားမလို့
ဒါပေမဲ့ ကိုစွမ်ကိုဘူးပေ
ခွင့်ယူ လိုက်မှာပေါ့ ခင်မျိုး
တို့ကကော - ဇေဇေဆေးဆေး
ပါလာလား - ကဲ လာလာ --)
(ဇေဇေဆေးဆေးပဲလေ - ဒီမှာ သမီးနဲ့ ဇနီးပါ ပါလာတယ်တော
ဘာပျော်စရာ လွမ်းစရာလို့တော့လဲ - အပျော်ခရီး ပဲပေါ့ --)
စံရွှေမြင့်က အမြင်မတော်ပွင့်နေသော အရက်ပုလင်း
ခွံများကို ကပြာကယာ သိမ်းနေမိသည် --

ငြိမ်းမောင်စကားက စံရွှေမြင့် အသိကြားသို့ အပ် ဖျားနှင့် ကလိသည်ပမာတည်း (အေးဟာ--ခင်ဗျားတို့ အိမ်ထောင်ရေးက သာယာနေတော့ သားနဲ့ သမီးနဲ့ အ ပျော်ခရီး ထွက်နိုင်တာပေါ့ -ကံ့ကော့ မှာသာ--)
တင့်က (အို--မောင်ကလဲ စကားပြောရင် သတိထား ပါလေ--ပဲ့ခြော မှာက-)
ဟုတ်ပါ ရဲ့ကွာ
စံရွှေမြင့်ကတော့--သူ့အခန်း တွင်းမှ ပန်းသည်းပန်းမယ်များက ရင်နှင့်ဘွယ်ရာ လှပနေ ကြသည်သို့ တည်း--ကလေး အရွယ်ရှိသည့် ကော်ပတ်လုပ် ဗုဒ္ဓသဏ္ဌာ လဲနေသော အ ရက်ပုလင်းခွံများ----

(မေမေ- အရုပ်ယူမယ် အရုပ်-) ဇိမ်းမောင်သမီး သက်မာက အရုပ်ကလေး များ မြင်၍ ပူဆာသည်--
တင့်က (အို- ဒီလို မဆိုး ရဘူး သမီး--- ဒါနဲ့ ဒီမှာ နေတာ-ကိုဝံရွှေမြင့် အမြင် ဘယ်သူ ရှိသေး လို့ လဲ--)
(အော်--အရုပ်တွေကြောင့် ကလေး ရှိလိမ့်အုံးမယ်လို့ တင့် တင့်က ထင်နေပုံရတယ်----ကျနော့် အိမ်ရောက်ရင် ဒီလိုပဲ ထင်တတ်ကြတာပဲ- ဟား ဟား ဟား--- ဒီအမေးကို အလွယ်ဆုံး ဖြေရရင်--- ကျနော့်သား ကို- သတိရ လို့ ပါဗျာ---)
အို- ဒါကြောင့် တအိမ်လုံး မှာ ကလေးပုံတွေ---
၂၀

ဝင်းရွှေမြင့်က - သူ့ကော်ပတ်ရုပ်ကြီးကို တယုတယ
ပွေ့ချီလိုက်ရင်း - တိတ်ရီကော်ဒါ အားဖွင့်လိုက်သည် --
(စိတ်မကြည်စရာ ဦးဖြူးသံနှော်ပျောက်မည်ပြ - မိုးညိုလာ
အိုလေးကန့်တော်အောက်ဆီက - ဘားကောက်လို့မြန်မြန်
လာ---) သားချော့တေးများ သည့်လွင့်ပျံ့ထွက်လာကြလေ
(ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကိုအ
ရူးလို့ မထင်ကြဘူးလား--)
ဦးမင်းမောင်က ရေရွတ်သက်
ရွာမြင့် (မထင်ရက်ပါဘူး
ကိုဝင်းရွှေမြင့်ရယ် - ခင်ဗျားကို
မြင်ရတာ စိတ်မချမ်းသာ
ဘူးဗျာ - တကယ့်ကိုပါပဲ-)
(အိမ်ထောင်ပြုဖို့များရော
ခင်ဗျား စိတ်မကူးဘူး
လား ကိုဝင်းရွှေမြင့် -- ဟင်-)

(မကျေးမိပါဘူးဗျာ-မကျေးမိပါဘူး--မြတ်ဘ တပါးသူ့ကို ကြည့်ဖို့ သွားရင်တော့)
(ရှင်တို့မလိ-တယောက်ကို တယောက်မေတ္တာလိမ်မပျက်ကြပါနဲ့နော်-) (ဝဋ်ပေါ့..)
(ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်း မစာလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဖူး ကိုစိုးရှမြင့် ခင်ဗျား အရက်သောက်တာ ကိုတော့ ရှောင်သင့်တယ်--)
(ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ် ကိုဗိုလ်မိုးမောင်-လက်ခံပါတယ်--ဒါပေမဲ့--အရက်က လူကောင်းကို ခေါ်ရှုစေတယ်--ဗျ---)

(ဒီတော့..ကျုပ်က တခါတလေ-ကျုပ်ဘဝကိုအမှောင် ချပြီး ရူးနေခဲ့သင့်တဲ့လူ--) (ခင်ဗျား မှားနေပြီ-ခင်ဗျား အတွေး အခေါ်တွေ ပျော့ညံ့လွန်းနေပြီ---)

သို့ဖြင့် ငြိမ်းမောင်တို့ မိသားစု-၏ ရှေ့မှောက်ဖြင့် အိမ်တွင်း သုံးရက်ကြာမျှ တည်းခိုသွားလေ-

-သူတို့ ခေါင်းစီးရွာ ဖြန့်သည်ကိုပင် ခံရှုမြင့် ဝမ်းသာမိ၏ သူတို့ ရှိနေသည်နှင့် အမျှ မြတ်နိုး သားကို သတိရ လွမ်းဆွေးရသည့် ဝေဒနာက ဆိုးရွားလွန်းလှသောကြောင့်တည်း---

သူတို့ သမီးကလေးနှင့် ကြုံးနေလေလေ-ရှုမြင် သားလေးနှင့် ကြုံးသင့်၍ ရူးရလေလေ---

သူတို့ မိသားစုနှင့်ယှဉ်၍ မိမိဘဝကို ပို၍ နာကျည်းမိခဲ့ရသည်-

အတာသည် - ဓါးမေးပွဲ ဖိုးဆုံးဖို့ စိတ်လက်ပေါ့ပါး
ရွှင်လန်းနေမိသည် - တူးမာကား သည်သို့ မဟုတ်ပါချေ -
ဓါးမေးပွဲ ဖိုးဖို့ ရင်ချမ်းမင့် ဓါ မပြုရတော့.. မှုံးကျိုသာနေရသည်
(အတာ.. အကိုတော့ ဟာခုလို အမြဲ သောက်နေရင် တနေ့ ဒုက္ခ ရောက်တော့မှာပဲ --)
(လူကြီးတွေ ပြောတာကို တောင်မှ နားမထောင်တာ ဒို့က ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ တူးမာ - ဒီတော့ သူ့ကံပေါ့!

တူးမာက သူ့အကြံကို အကောင်အထည်ဖော်တော့သည်-
(လိုက်ခဲ့ပါ အကိုရာ အတာတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ--တူးမာက
ဝိုင်းခေါ်ပေးကို့ ကျနော်ကို အကူအညီတောင်းနေတယ်)
တူးမာက (ဟုတ်တယ်လေ--ခရီးသွားရရင်တော့--အကို-ဟို--)

စံရွှေမြင့်သည် တူးမာစေတနာကို လေးလေးစားစား တန်ဘိုးထား၍ ခွင့်ယူကာ - စစ်ကိုင်းသို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည် - တနေ့ စစ်ကိုင်းတောင်သွားကြသည် (ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတွေ - အတော် - ကြိုးတဲ့ နှစ်ဦး --) (ပျော်စရာ အကို)
ပျော်လို့ ပေါ့ကွ
(ဟော့ အကို -- ပန်းချီဆရာ - ချာတိတ်မလေးကို လိုက်ငေးမနေတယ် - တွေ့လား တွေ့လား
(အေးလေ -- ချာတိတ်က သူ့ကြည့်တော့ ဒီမိတ်ပဲ မရှိသလိုလို - ဟား ဟား)
၂၆

(ဟော-ဦးလေးတို့ မှီလာကြပြီ- ကဲဦးလေးအား ဥမင်သုံး ဆယ် ဝင်ကြမယ် ဟုတ်လား--) (ဟေး-မင်းတို့က ရောက်နေ သွားရော..ငါ့မှာ ဒါကြီး ဆွဲရတာက တဒုက္ခ-) အော်မရှေ့က (ဘောင်မယ် သူများကို ဒါကြီးတဲ့..ကိုဒါလေး ကလေ--)

ဟ (မေမေ တို့ကလဲ.. သွားလေရာ တကျက်ကျက် ပါကိုး - အကို
လာ - မေမေတို့က ရန်ဖြစ်ရင်း လိုက်လာကြ လိမ့်မယ်သွားစို့
အပါး
(မလုပ်ပါနဲ့ တူးမာရယ် ဦး
ဦးလေးကြီး အထူခံနေရရင်
ရိုင်းဆဲရအောင် တူတူပဲ သွား
ကြ တာပေါ့ - ဟား ဟား ဟား)
(တိုင်း ရေမြေ ဘိုး ပတ်ကာ
ရာဇဝင် ဆိုင်း စိုးစိုး တင်းတယ်
ရုံညီ - မှိုင်း ညိုညို မြင်ငယ်
ဒုံမှ ဝင်..) (တူးမာက အသံ
ကောင်းသား ပဲဗျာ --)
တင်တင်လှ
နဲ့ တူတယ်ကွာ
အဟင်း ဟင်း

စစ်ကိုင်းတောင်မှ ညနေစောင်း ပြန်လာကြသည်။ ဒေါ်မြ ရွှေက လူကြီးများနှင့် အတူမနေသော အခါ ကိုသာ ဆိုသည်။ တူးမာက စစ်ကိုင်းဗျာဝတီ သီချင်းကို ဆိုလျက်လိုက်ပါ လာကြ၏ (တယ်.. ဒီကောင်မလေး ကလဲ ဆိုလိုက်ရတဲ့ သီချင်း နားကိုငြီးလို့) ဦးစံအုံးက (အတော်ကသာယာတယ်ကွဲ့)
ရှင်ဆော်
ရှင်
ထိုအချိန်ဝယ် (အော် ဦးလေး ဦးစံအုံး ဒီအိမ်ကို လာလည် တယ် သတင်းကြားလို့ သမီး တွေ့ရအောင် လာခဲ့တာပါရှင်)
(စစ်ကိုင်းတောင်ကို ဘုရား ဖူးသွားကြတယ်-ပြန်လာ လူပါပြီလေ-လာလူပါဟယ်-)
အော်း ကွဲ့
၂၉

(ဒါနဲ့ သူငယ်မက--)(အော် ဦးလေး ခံအုံးနဲ့ ချောက် မှာ အလုပ်အတူလုပ်ကြရ တဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါ-)

လီလီ-စံရွှေမြင့် ဦးခံအုံး တို့သည် တစ်ရုံးထဲသားများ ဖြစ်ကြ၍-စံရွှေမြင့် ရာဇဝင်း စုံစမ်းရန် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်-

ဆေးရာကို ပြေးလာမိပေမဲ့-နောက်ကြောင်းကိုလှည့် ကြည့်တတ်ကြသည်မှာ လူ့ သဘာဝ ပင် မဟုတ်လော--

သည်တော့ စံရွှေမြင့်ရာဇ အခြေအနေကို လီလီ သိရှိ လိုသည်မှာ သဘာဝကျပါ၏

၊ စံရွှေမြင့် မြတ်နှင်း ပြန်ပေါင်းထုပ်နေကြပြီလား -- သည်အဖြေကို လီလီအဖို့က သိလိုသည်- အကယ်၍များ မပြေလည်ကြသေးရင် -- ထိုအတွေးက လီလီ့အတွက် ရင်ခုံစေခဲ့သည်။ ကျောင်းရှားပြေးလာခဲ့သော လီလီက

ဘယ်အတွက် သူသို့ဖြစ်ရသနည်း--သမုဒယ မျိုး
စေ့ ကလေး များမှ ပေါက်ပွား သီးပွင့် လာကြသည့်ဆန္ဒ
အသီးအပွင့် ကလေး များပင် ဖြစ်ပေမည်--အမှတ်မထင်
(ဟား -- လီလီ--)(ဒို..ကို-- ကိုချစ်မြင့်--)
လီလီ--
နှစ်ဦးသား ကိုယ်ရှိန်သတ်၍
(ဦးလေး အုံးကြိုး ရောက် တယ် ကြားလို့--လာတွေ့ တာ) (အော်--ဝမ်းသာတယ်--)
(နှင်း ခင်ကြိုင် ရောက် နေတာ ကိုးဟ-- ဒါငါ့အစ် ကိုလေ- ဟေး ဟေး --)

တူးမာက-လီလီ့ကိုရှူးရှူး ရိုက်ပိုက်-အကဲခတ်နေရ (အင်း--လီလီဆိုတာ-သျှကြီး)
အမျိုးနှင့် ရောနှော ယောဆိုရွှေကြာရ၍ စံရှုမြင့်ရော လီလီပါ လွတ်လပ်စွာ ယောဆိုခွင့် မရကြ-
လီလီ အပြန်တွင် စံရှုမြင့်က ခြံဝအထိ လိုက်ပို့သည် (ကိုစံရှုမြင့် မပြန်ခင် လီလီတို့ အိမ်ကို လာလည်နိုင်ပါတယ်--) (လီလီ မဖိတ်ခေါ်ပေမဲ့ လာမှာပါပဲ လီလီ--)၊ ဖိုးတော့ အဓိပ္ပါယ်ထွေပြားသော အကြည့်များဖြင့် ----

ထိုနေ့က ပင်ပန်းသော်လည်း သန်းခေါင်ကျော်သည်အထိ စံရှုမောင် အိပ်မရ--ခေါင်းမာလှန်းသောဖက်ကိုလက်ပေါ်တင်လျက် ကာ သူ့ဘဝကို လီလီနှင့်ပင် အခြေချရတော့မလိုလို
(ကြည့်လေ--ငါသူ့ကိုဒါနဲ့ရော ပျက်ကိုယ်တိုင်ရော ရှင်းပြခဲ့တယ် သူလက်မခံဘူး ခုထိ နှစ်နှစ်တောင်ကြာလာခဲ့ပြီ--ကဲ-! လီလီ့ဘက်က ကြည့်အုံး-အလုပ်ထွက်ပြီး တောင်မှ ရှောင်ပေးရှာတယ်
စံရှုမောင် လီလီ့ဘက်သို့ အလေးသာလာမိသည်-သို့သော်- သားရဲ့ ပြည့်ဝန်းသော မျက်နှာကလေးကို ပြေးမြင်မိသည်နှင့် (အို..မဖြစ်ပါဘူး ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်ဖူး-)

တူးမောသည် သူလည်း အိပ်မပျော်ကြောင်းကို စံရွှေမြင့် သိစေလိုခြင်းပင်၊ ဒုတိယ အကြိမ် ချောင်းဆိုးမိပြန်သည် တူးမောက သည်သို့ပင် လိုက်၍ - (အဟင်း - အဟင်း --)

ထိုအချိန်ဝယ် - လီလီသည်လည်း တလျားလျား တလွန့်လွန့် အိပ်၍ မပျော်နိုင်သေးချေ-- အိပ်ပျော်သွားစေရန် မျက်စိကိုသာ ဇွတ်မှိတ် ထား လိုက်ရ ရှာသတည်း-
နောက်မနက်တွင် တျားမောက (အကို-ဘယ်လဲ--) (ဈေး-ကို-) (တျားမောလဲ လိုက်ချင်တယ် ပေါ့--) (ဒို-မို-မို--)
(အကိုက ဆံပင ညှပ်ဦးမှာ; တျားမောရ- မလိုက်နဲ့နော်- နောက်မှလိုက်--ဟီး ဟီး--)

တုးမာ မကျေမနပ် ကျန်ရစ်ခဲ့ရလေသည် (တချိုး ကို ဖြစ်နေတယ်- ဟင်း-)
လီလီအိမ်အရောက်ဝယ် (ဟယ်- လီလီ့ အိပ်မက်မှန်လိုက်တာ - အဟေး ဟေး-)
(ဘယ်လိုမှားမက်လို့လဲ လီလီ-) (ကိုပေါ့.. အဲ.. ကိုခံ့ရှုမင်း ပေါ့- အခေါ်ကြီး လီလီ့ ဆီကို ရောက်လာတယ်တဲ့လေ..)
(ဒါပဲလား လီလီရ.. ထမင်းကျွေးရတယ်အထိ မက်ရောပေါ့-)
၃၄

(ဒါက အိမ်မက်ထဲ မပါလဲ ကြွေးပါတယ်လေ-အဟင်း)
(နောက်တခါ လီလီရယ်-ဒုက္ခ ရောက်ပါတယ်--) (ကိုစိုးမြင့်နဲ့ ပတ်သက်လို့ လီလီ့ဘဝမှာ ဒုက္ခလို့ သတ်မှတ်ရမဲ့ အဖြစ်ဆိုတာ ပေါ်လာစရာ မရှိတော့ပါဘူး ဂွင်)
ဘယ်လို
(အော်-အပြင်းထန်ဆုံး ခံစားလာခဲ့ရဖူးမှ အပေးအပ်မှု ကလေးတွေကို ငါမရှုံ့ သင့်တော့ လို့ပါ- လီလီ ခံနိုင်ရည်ရှိနေပြီ ဆိုရင်ပို မှန်မှာပေါ့--)
လီလီ့ စကားကို မချေပ တတ်၍ စိုးမြင့် ငြိမ်နေ လိုက်ရလေတော့သည်-

လီလီ့ အလှသည် ပို၍သစ် လွင် ဆန်းသစ် နေသည်ဟု ထင်မိသည် ဖြူဝင်းအိ ညက် နေသော ပါးမို့မို့
ချစ်ဖက်သည်.. စံရှုမေ နှင်း အကြည့်ခြင်း ဆုံသွား ကြိုက်ဝယ်-ပန်းရုံကျောင်းသို့ ကူးပြောင်းသွား တတ်ကြလေ
(ပြော ဆရာကြီးရဲ့.... စကားပြောရအောင် လာတာလား.. ငိုင်ရငေးရအောင် လာတာလား) (အော်-အဟဲဟဲ-ဟို တွေးစရာကလေးရှိလို့ တွေးနေမိတာ) (ဘာကို...)

(စီစီ- ခုထိ ဘာလို့ အိမ်ထောင် မပြုသေးသလဲ လို့လေ-) (ဇော- ဒါလား--ဒါက--အို-သိဘူး သိဘူး)

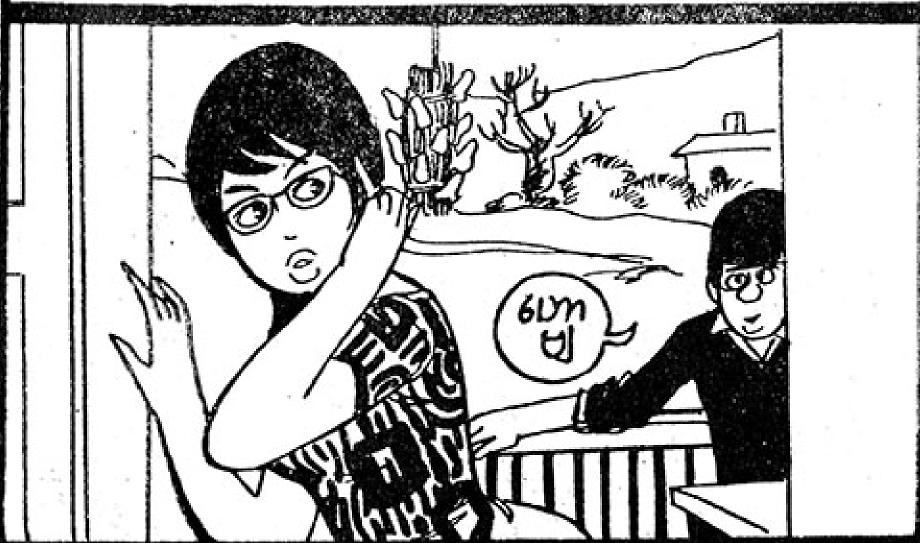

(စီစီလဲ မေးမလို့လေ- မြတ်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်မပေါင်းကြသေးတာလဲ- လို့)

သည်အမေး ကြောင့် စိတ်ရှုပ်ထွေး မြတ်ကို ပိုင်ရဲ့ နာကျည်းမိ၏ သူဖြေရချင် မြတ်ကလက် ခံချင်ဟု ပင် ဖြေရမည်

သည်လိုတော့ သူမဖြေလို ဖြေရ မည်ကို ရှက်သည်- ဒါကြောင့် လည်း မြတ်ကိုပို ရဲ့ နာကျည်း မိခြင်း ဖြစ်သည်-

သူ့ကို မင်း ချစ် ရှိခဲ့ သား မျက်နှာကို ထောက် ထားဖို့ သင့်သည် မဟုတ်လား

ခုတော့ မြတ်ကား ခေါင်း မာလွန်း လှချေသည်--

(လီလီ-မေးနေတာပါလေ-)
(အော်-ဒါလား-ဒါက-ဒီ သိဘျား-သိဘျား--)
(ကြည့်ကြည့် သူများကို မေးတာပေါ့လေ--ဗျား)
နှစ်ဦးသား အကြည့်ချင်းဆိုင်၍ အပြုံးချင်းပြိုင် နေမိသည်
လီလီကား ကြည်လဲ့လဲ့ မျက်လုံးကလေးများက ချစ်ခြင်း
ဆင့်ဆင့် ဖွင့်ဟ နေသည်သို့တည်း (ကဲ မနက်စာ ဘာနဲ့
စားမလဲ-) (အကျော် ကကကတာလိုက်) (တကယ်--)
၄၀

တပါးသူက အားလျှားကက်တလစ်တစ်ပါး မည်ဆိုပါမူ လိုလို
မည်သို့မျှ ထူးခြားမည်မဟုတ်သော်လည်း- ခင်ရွှေမြင့်နှင့်တစ်မှ
ပြောကြားသောအခါ- သစ္စာတိုင်စေးတပုဒ်ကို ခါးဆဲရ
သည့်အလား ရှုံ့ဝင်ချိ ညှက်ခြင်း (ရှမယ် - ရှမယ်--)
အားလျှားကက်တလစ်သည်
သူနှင့် ခင်ရွှေမြင့်တို့ ရင်းအ
သွေးများ အချစ်ရာတွင် အ
ရေးပါသော အမှတ်တရ
ပစ္စည်းပင် မဟုတ်လော-
(မစေ့ရာ ဝေးဘဲကိုး --)
(ဒေါ်ဖြူ အားလျှားသွားကရင်
ထောင်းထားနော် ပြီးတော့
ခေါ်လိုက်-- ကြားလား)
(ဟုတ်ကဲ့ ထောင်းနေပြီ--)

(ကရင်…ကရင်…) လိုလိုက
(ဘယ်သူ မျှားပါလိမ့်…)
ကရင်
တျုးမာက (အကိုကြီးသလား..)
(အေးကြိုတယ်–တက်ခဲ့လေကွာ)
(ဟုတ်အင်း အကို ခေါ်မေးပါ-)
တျုးမာ ဘုတုတု ဖြေလေသည်
စက်ရှေ့မြင်ကာပါ (ဟော–တျုးမာ) တျုးမာက မျက်နှာရှုစ်ခေါ်၏
ချိုးနှင့် (ဖေဖေက ခေါ်ခိုင်းလို့) (ဘာကိစ္စများပါလိမ့်…)
(တျုးမာ သိဘူး…ကဲလာပါလေ ကြောပါတယ်…)
သူ့ပုံက တမျိုးပါ--

ကျ:မာရ် - အပြုအမူ ကြောင့် စံရွှေမြင့် လီလီ့ကို အား
နာ သွားမိသည် - လီလီက အလိုက်သိစွာဖြင့် (လိုက်သွားလေ
အရေး ကြီး တယ် ထင်ပါရဲ့ ...) (သိတ်အားနာတာပဲ လီလီ
ရောက် မှပဲ ...) (ခက်လိုက်တာပါလား ... ပြောထား ပြီး..
ဖြစ်ရှေ့လိုက် တာ - ကဲ ဟယ်
ကရင် _ ကရင် _ ကရင် _
ပြီးပဲ -- ဒါလေးတွေဟာ လီလီ့ အဖို့ အလေးအမြဲလေးတွေ ပါ - ကိုစံရွှေမြင့် ရယ် --)
ကျ:မာ ဘဲလ်တီး ခေါ်ကျ စံရွှေ မြင့် မြန်မြန် ပင်ဆင်းလာရသ်

(တူးမော တကယ်ဆိုး တာပဲကွာ - ကလေးလဲ မဟုတ်ပဲနဲ့ --)
(ဟင်းဟင်း တူးမောကလေး မဟုတ်မှန်း အကို သိသားပဲနော် - တူးမော မသိဘူး မှတ်လို့ - အဲဟေ ဟေ--)
(ဟော မြည်းတကောင်ကို ထမ်းသွားတဲ့ သားအဖ ကျနေတာပဲ စက်ဘီးကြီးပါရက်နဲ့ လမ်းလျှောက်--လို့--ကဲ အကိုနှင့် တူးမာ ကျော့က စီးမယ်-)
(အို ကွာ မဟုတ်တာကြီး --)

(မယုံတော့ကြီး - ဒါဖြင့် တူးမောနှင်းတောကို အကိုကစီး မှာလား -- တကယ်တကယ် --) (ပေးပေး ကျုပ်ပဲ နှင်း ပို့မယ် -)
ပေါ-သူ့ စကားချည်း ပဲလေ
တူးမောက (ရှင်ဖို့ အဖြစ်ထူး ကြည်ရွှင်းသလိုပဲ ကြုံရမြန်ပါ သည်--စက်ကိုဒုံးတံတား ဆီ ကိုယ် တာဒါကျောက်လာပြီ--)
(ခွစ်ကိုယ် သရွာ ပိုင်တော့ကြည် ဖြူဆုပန်ထားပစ္စမြောင်းခေတ်) ခံရှုမြင်က သီချင်းသံကိုဖြတ် ၍ (ဦးလေးကဘာလို့ခေါ် ခိုင်းတာလဲ-) (မခိုင်းပါဘူး အကိုနဲ့ စကားပြီးပြီးရအောင် တူးမောညာခေါ်လာတာ---)
၄၉

(ဘာလို့ လိမ်ရတာလဲ-ဟင် အကို သိပ်ချွန်းတာပဲ--)
(ဒါဖြင့် အကို လိမ်တာ ကျတော့ ရော--)
(ဘာ-!)
(အကို လိမ်တာလေ--)
(ဒီမလာခင်ကလေးက ဆံပင်ညှပ်ထားတာ-ကျူးမာမာသိ တာကျလို့--ဟင်းဟင်း အကို ဆံပင်သွားညှပ်မလို့တဲ့..ကပြ ပါအုံး ညှပ်တဲ့ဆံပင်) အလှည့်လိုက်တွင်မျက်နှာချင်းကပ်သွား

သောကြောင်း (ဇိမ်ဇိမ်နေ- ဟိုလှည့် ဒီလှည့်နဲ့ စက်ဘီး လဲ သွားလိမ့်မယ်--) (မှတ်တယ် စက်ဘီးကြီးက ဟိုအိမ်က ပြန်လာရ လို့ ဒေါပွနေတာ..နော်- အကို..အဖေးဖေး-)
ဝံ့ရှုမင်း တူးမာကိုလက်မြှောက်ရ လေတော့သည် ဘာမှမပြောရဲတော့--
ဒီတော့သူကတမျိုးလာပြန်ရော (အကိုရယ် မမမြတ်တိုးသား အမိုက်ငဲ့ရှာ စမ်းပါ..တူး မာကို စိတ်ဆိုးချင်ဆိုးတော့)

စံရွှေမြင့် မျက်လုံးပြူးသွား ရလေသည် - သူ့စိတ်မှာ တူးမာ အလေအထေများ မရှိသလိုလို ဖြစ်မိသည့်အတွက်ပင် ရှောင် တ-တရားရ၍ ဝမ်းနည်းမိ လေသည်--
(သူ မြတ်တို့သား အမှီ အတွက် လီလီ့ကို မုန်းပြီး ခုလို နှောက်ယှက်တဲ့ သဘော တွေ လုပ်နေရှာတာကိုး--)
သို့သော် စံရွှေမြင့်သည် စစ်ကိုင်း၌ရှိနေစဉ် လီလီ့ အိမ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်----
နှစ်ဦးလုံး၏ အသိစိတ် ဝယ် ချစ်သူများ အဖြစ် ယနေ့လည် သတ်မှတ်ထား မိ ကြလေသည်-
သို့ဖြင့် စံရွှေမြင့် ခွင့်ရက်စေ့သောအခါ (လီလီ နက်ဖြန်-ကို ချောက်ကို ပြန်ရမယ်--) (ဒါဖြင့် နောက်တခါ- ကိုစစ်ကိုင်းအလာကို- လီလီမျှော်နေရဦးမှာပေါ့ကွယ်-)
၄၈

ကျောင်းများ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပြီးနို့ အထက်တန်းပြ
ဆရာမကလေးဖြစ်နေသော မြတ်သည် ကျောင်းတက်ဂုန်
သားကို နှုတ်ဆက်နေလေသည် (သားရေ - တာ့တာ -)
မေမေ - တာ့တာလို့ လုပ်လိုက်သား - မှပ် လိုက်.
မြတ်သည် ကျောင်းဆရာ့ရုံ တွဲများ - ကားဖေ့ဒရန်းကို လိုက်ပို့သော ယောက်ျားများကို မြင်လျှင် စိတ်ညစ်မှုကို အမြဲသတိရသည် (ကိုသာ ကိုခဲ့ရင် - ငါ့ကိုလဲ --)
သို့သော - လိုလိုနှင့်ပါပြဲ့ရှိ ခေါင်းချင်းဆိုင် ထမင်းစားနေသော မြင်ကွင်းကို သတိရတိုင်း (ဂျက်စက်ရိုင်လွန်းတဲ့ ကိုပါလား --)
၄၉

(အင်း ကိုငြိမ်းမောင်တို့ ပြောသလိုဆို မြန်တော့ သူလို အတော်နှောင်တဲ့ဂူ နေမှုပါပဲ.. ဟင်း....)
ငြိမ်းမောင်တို့ ရုံးတွဲသည် ဆောက်မှ ပြန်လာသည့်နေ့ မှစ၍ - အောင်သွယ်တော် လုပ်ငန်းကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ကိုင်နေကြ၏ ဖြတ် အချက်တော်ပြေသွင်းသွင်း--
သို့သော်.. ပြောပြီးသော စကားအား ဘယ်ဝါမှ ယင်လေ့မရှိ ဟု၍ ကျော်ကြားသော မီမီရဏ်ဘတင်းကို ထိမ်းသိမ်းရမည့် အပြင် ချွေးမျိုးဆောင်းကိုပင် မီမီ စံရှုမြင်အား မြတ်နိုး ပါသည်ဟု အစ်အလင်း ကျေညာမိ ခဲ့သည်။
မြန်သာပေါ့။ လို့ကတော့ ရိုင်း ကဲ့ရဲ့ကြမှာ ပဲ

သို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးမောင်တို့ စကားကို မြတ်ခေါင်းခါခဲ့သည် ဒါပေမဲ့--ပေါ့ (သမီး - မေမေ သမီးကို နေရာချပေးဖို့ သင့်တော်တဲ့ သူငယ်တွေ ထား မှီ..) (အို---)
မြတ်-ခေါင်းနပန်းကြီး သွားရှာလေသည် - ရှာ့မှ သားကိုလည်း ရိုးရွံ့တကြီး မကြည့်ထားလိုက်မိလေ (သား)
(သမီး ချလို့ နေနေတာ ဟာ တန့်တယ်သလား ဆိုတာ.. သိမ်း ဟာခေတ်ပညာတတ် တဦး ပါလေ - ရှာရှာပေးပေးပြော ရတာ မလိုလှပါဘူး--)
စဉ်းစား ကွယ်..

(အော:-သမီးအလိုကိုလိုက်ခဲ့သမျှ ဒီတခါတော့ဖြင့် မေမေ့ အလိုကို ဖြည့်စေချင်တယ် သမီးရယ်--မေမေ မရှိတဲ့နောက် ပိုင်း သမီး တယောက်ထဲ မဖြစ်ပါဘူး
(ဟယ်--တင့်တင့်..အတော် ပဲ သူငယ်ချင်း ရေ--)
(ဘာ အကြောင်း ထူးလို့ လဲမြတ်ရဲ့)
(ထူးတာတော့မပြောနဲ့- ရူးချင်အောင်ပဲ ကွာ..)
(ပြောပါဦးလေ..)
(အမလေး ကွာ--မေမေက ကိုယ့်ကို နေရာချချင်သတဲ့-ရှုပ်ပါပဲဟော့)

ငြိမ်းမောင်က (ဖြစ်ရလေဗျာ.. ကျနော်ဖြင့် ဒီကလေး
အတွက် ရင်လေး လိုက်တာ.. မအေ ဖအေ ကိုပါရက်နဲ့..)
(အို.. မြတ်မြ ယူဘူး ကိုငြိမ်းမောင် - မယူဘူး --)
(ဒီတော့ ဒေါ်ဒေါ် အတွက်
က..." သူပြောတာက လဲ
မှန်တာတော့ မှန်နေတယ်
သိတာမှန်နေတယ်..)
တင့်ကပါ (ကိုစံရွှေမင်း ဒီသ
တင်းရရင်တော့ အခြေအ
နေတွေ အတော်ကိုဆိုးသွား
မှာပဲ.. သနားပါတယ်..)
၅၃

(အဲဒီအကြောင်း မင်းတို့နဲ့ တိုင်ပင်ချင်လို့...ကျမဆုံး ဖြတ်လိုက်ပြီ ကိုမြင့်မိုး မောင်-သားကို ပွေးနဲ့တော့ မထားနိုင်ဘူး-မြတ်-မြတ်..ကို့ ဆီကို--အကြောင်း-)
ဟာ
(ကိုဝံ့ရှုမင့်ဆီကို--ပြတ် လား မြတ်...ဝမ်းသာလိုက် တာဟာ- ကျ-ကျနော် အားလုံး တာဝန်ယူပြီ မယ်-ပြောပါ-ပြောပါ-)
တင့်က (အံ့မယ်လေး မောင်- ဖြေးဖြေး ပြောပါ---) (ဟား ဟား-ဟား ဟား---ဝမ်းသာ လွန်းလို့ကွာ-ဝမ်းသာလို့ကွ)

ကိုရေ..

လီလီ မြင့် ဘယ်လို ပျော်ရွှင်မှုကို ခံစားဘူး ကွယ်.. ကို ဒီနှစ်ပွဲ မှာ လီလီ့ကို လာခဲ့ဆိုလို့ ပေါ့.. ဒီဝတာ လီလီ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ထားမယ်... ဘာလဲ? ကိုဆိုလား မောင်.. ကို့ကို အလျှော့ကောက်တလိတ်လုပ်ကြေး ၁ သောင်း - အလျှော့ ပုတ်ဆိုက်. ဆီမှ ပိုက်ဝယ်ထားမိုက်မယ်

ဒါလေး ပါကိုရှယ်.. ကိုတယောက် အလျှော့ကောက် တလိတ်ကို မှုန်းသွားမှာ လီလီ ရောက်လာပါတယ်..

ဒီနှစ်ပွဲ ကလိုလာမယ့်ပါလေ

လီ
10.6.??

စံရှုမောင့်က လီလီဆီက ဓါပုံထုတ်လိုက်ပြီးရင်-(ဒါများ-- ကိုယ့်လူ တယ်မြန်ကြီးလှင်တာကိုး--)(ခင်ဗျားဘာတွေ ပြောနေတာလဲ--ရော့ ဒီမှာ မြတ်ပေးလိုက်တဲ့ ဓါ--)

စံရှုမင်း သည် မယုံတဝက်နှင့် ဖတ်ကြည့်မိသည်

ကိုရေ -

ဖြူတို့ ပြဿနာ တွေကို ကိုငြိမ်းဆေါင်

ရှင်းမှ ပါလိမ့်မယ် -

တကယ်တော့ ဖြူက ကမ္ဘူ ဖွာ ကိုကဆွဲ

တောင်းပေ ဖြူကို မုန်းလ နိုင်တယ်ဆိုပေ

မဲ့ သားကို ချစ်သေး သနားသေးတယ်ဆိုရင်တော့ -

ဖြူတို့ဆီ ပြန်လာခဲ့ပါ ကွယ်။

ကို့ရဲ့ ဖြူ

(ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ-ကျုပ် အတွက် ဝမ်းသာစရာပါ-)
(ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့အတွက် လဒ္ဒနှိုင်း နှိုင်းဖြစ်ရတာလဲ-)
(ကျွန်တော်-လီလီ့ပါးမှာ မသေမချင်း နှိပ်စက်တဲ့ အကကါ ပါးကွက်တဦးလို ဖြစ်နေရပြီ ကိုဖြိုးမောင် ဟင်း ခက်ပါလား လီလီရယ်)
(ဗျာ--လီလီ--ဟုတ်လား လီလီဆိုတာ-ဟို-ဟို--)(ဟုတ်တယ် ကိုဖြိုးမောင် အဲဒီလီလီ--ဖြစ်ပုံက...) စံ့ရှမြင့်က သူနှင့် လီလီ ၃ တိယ အကြိမ်ဆုံရ ပုံကို အကျဉ်း အစဉ်ရှင်းပြလေ-
အင်း--ခက် သဗျာ--

(ကျုပ်မှာ မြတ်ကိုနားချမရလို့ သူ့အမေကိုစည်းရုံး ခင်ဗျားပေါ်မှာ ခွင့်လွှတ်လာအောင် ရှင်းပြ - ပြီးတော့မှ မြတ်ကိုတခြား တယောက်နဲ့ နေရာချမယ်လို့ အမိန့် ထုတ်ခိုင်း၊ မြတ်က ဒီကြား မခံနိုင်တော့ပဲ ခင်ဗျား ဆီပဲ ဒူးထောက်ရော...ခင်ဗျားက တခါ တမျိုး--)
(မတမျိုး ပါဘူးကိုငြိမ်း မောင်ရယ် - မြတ်ကျနော် ပေါ်မှာဘယ့်လောက်ချစ် တယ်ဆိုတာ ကျနော်အသိ ဆုံးပါ- ပြီးတော့ ဈေးရုံး ရှင် လို့တောင် ခေါ်လောက် အောင်- မြတ်တဲ့ -မြတ်ပါ-)
ဒါပေမဲ့ - လီလီ့အတွက်ယူကျုံး မရဖြစ်မိလို့ပါ- အော်.. အ ချစ်ရေး အချိန်ကျမှာ ကံခေ ရှာတဲ့. လီလီ..ရယ်..)

တူးမာ ငိုပြီပေါ့! ယှဉ်ကထဲက စံရွှေမြင့်အား တူးမာမှည် သူနှင့်မှ သဘောမတူခဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မြတ်တို့သားအမိကို အကြောင်းပြ၍ လိုလိုနှင့်မနိုးစပ်ရန် ဟန့်တားခြင်းက တူးမာအတွက် လွတ်လပ်မှုသည် မဟုတ်လော-ခုတော့--

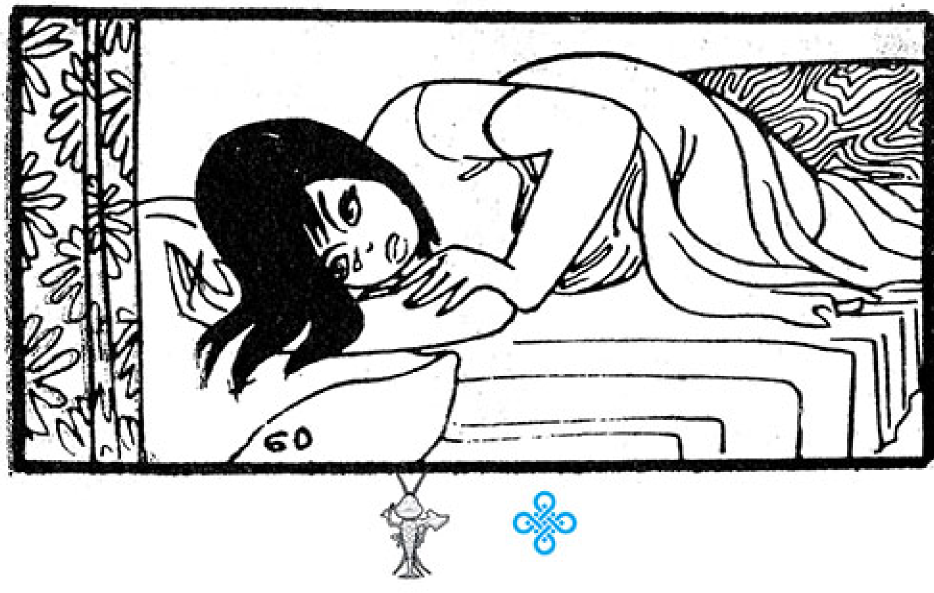

ရန်ကုန်ပြန်ရန် ခင်ရွှေမြင့်က တူးမာတို့ အိမ်သို့လာ၍ နှုတ်ဆက်သည် (ဟေး တူးမာ - နေမကောင်းလို့ဆို--)
ခင်ရွှေမြင့်အတွက် ရေးထားသော စာခေါက်ကို ခေါင်းအုံးအောက်မှ ယူလိုက်သည် သို့သော်--
တူးမာက အလိတ်လိတ်အာ ရွှာရွှာ ကိုက်ဖြတ်ပါးလေ ပြစ်လိုက် ပေသတည်း--

နောက်တစ်ရက်တွင် - စံရွှေမြင့်သည် - မီမီအား လီလီနှာ
ကျူး မေ့ပျောက်စေခြင်းငှါ နှုတ်မဆက်ပဲ ပြန်ခဲ့သည် -
(ကို့မေတ္တာ လီလီ့ပေါ်မှာ ထာဝရ မခမ်းခြောက်ပါဘူး ကွယ်
အေးလေ... ဒါပေမဲ့ သောက်မရအောင် လှတဲ့ ပင်လယ်ရေ
မခမ်းခြောက်တော့ကော - လီလီ့ ရင်အပူကို မငြိမ်း
စေနိုင်ပါဘူးလေ - ကို့ကို မုန်းလိုက်ခြင်းသာ လီလီ့အဖို့...)
31
31
(ကိုစံရွှေမြင့် ရန်ကုန် ရောက်လာပြီ မျိုး....)
စံရွှေမြင့်စိတ်ထဲဝယ် ရန်
ကုန်ရောက်ပြီးဆိုခြင်းကို
လီလီနှင့်ဝေးခဲ့ပြီ ဟုသာ
အဓိပ္ပါယ်ကောက် မိနေ၏

ကြာသလဲ လဲ အိပ်ပြင်းနှင့် ချစ်ခွန်းလှစ် ပနေသော လိုလို-
ဆက်ရှည်စနှင့် တရွက်ဖြူ့လွှ ကလေး အား အညိုး
ကြိုးကြိုး ကိုက်ဝါး သေချာ ပြစ်ရင်း ပမောင်း တွေ တလျှ
ကြိုးပေးဝေ လိုက်သော ကျွန်းမှာ--" စဉ်စစ်မှာမှ
ကျိုသည်တို့ ကား အလျှံ ညိုးညိုး တောက်ပြောင်စေသော
မီးညွှန့် မီးနွှယ်ဆွဲသာ တည်း...လှပရှုမောဖွယ် မီး
လျှံတို့ ကား ပုပြင်းလောင် ကျွမ်း စေသည်သာ----

သီတာရေစင် တသွင်သွင် စီးဆင်း ကကြာမှ ထိုအပူ
မီးတို့ ငြိမ်းဖြစ် ပျောက်ကွယ်ရလေတော့သည်..
(သားရာ- ဟေးသား...အို...ချစ်စရာကြင်ပါလားကွာ..)
စ်ရှုမြင်ကသား ရေပါးနှစ် ဖက်ကိုကာယ် ပြန်ညာပြန်
အငမ်းမရ နမ်းနေသည်ကို ကြည့်ရှု မြတ်က (သွားပါ...
သူ့သားကိုချည် အဖြစ်သဲ နေလိုက်တာ ဟင်းရှုန့်တယ်)
(သားကို အဖြစ်သဲနေတာကို မနာလိုဘူးလား မြတ်ရယ်
သား ဗား-ဗား- ဒီလိုဆို..) (အို... ကိုငြိမ်း သောတီ...

မိုးမြင့် အထူးထုတ်

* ကာယပုံစံ-ကာယလောကတန်ခိုးနှင့် ထွက်ရမည်ကို စဉ်းစားနေသည်-
* အထူး ဆိုပြီး မထူးမည်ကို စိုးရိမ်သည်-
* ဖောက်လမ်းသစ်ဖော်သာရေး လိုသည် --
* ကျနော် ကိုယ်ကျနော်လည်း ပရိသတ်နှင့် သည်အထူးတွင် မိတ်ဆက်ချင်သေးသည်-
* ပရိသတ်ကို ညာသည့် အဖြစ်မျိုး ရောက်မည်ကို အလွန်စိုးသည်--ဒါကြောင့်--ဒါကြောင့်-သည်အထူးကို စဉ်းစားနေရသည်--

ထွက်လာရင်တော့ မိုးမြင့် မှပင်ထွက်လာမည်

ကာတွန်းချစ်ဆွေ ၏

ရိုးရှ ၂

သန်လျင် စာပေမှ-ထွက်ပြီ

R 579.

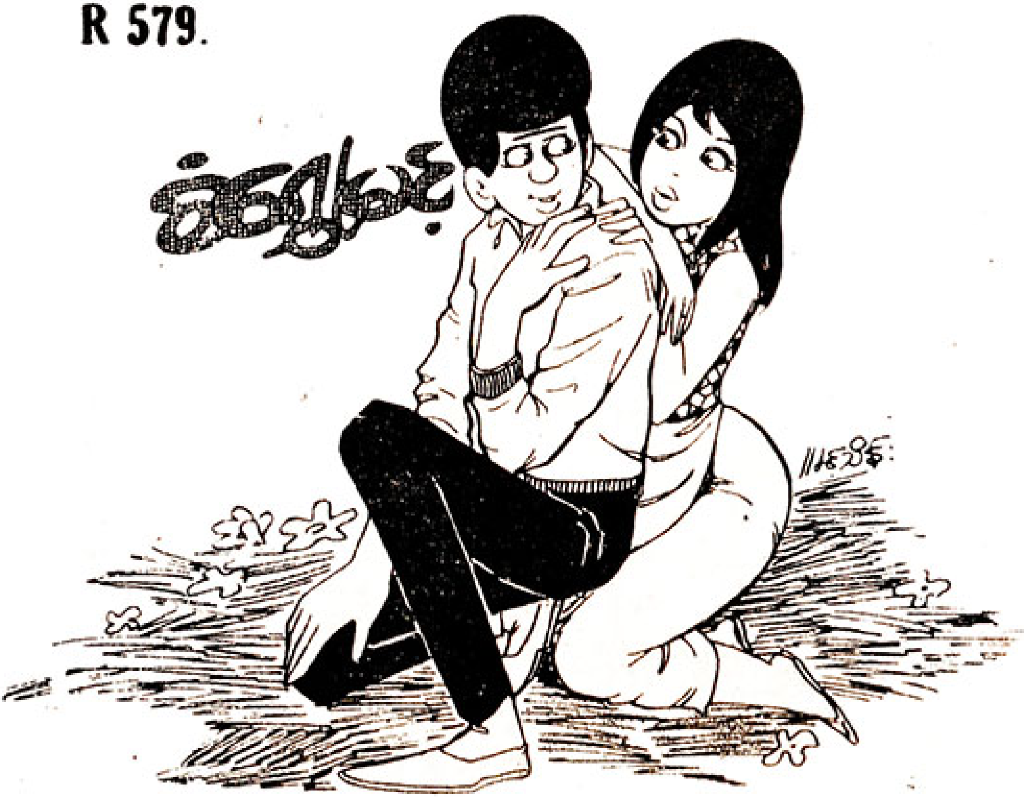

ထုတ်ဝေသူ-မြင့်သိန်း-မိုးမြင့်စာပေ(၀၉၈၀မြဲ)အမှတ် ၇၊ရေကျော် ရန်ကု
ဖြည်လုံးကျွတ်-စာပေဖြန့်ချီရေး၊ မိုးမြင့်စာပေ အမှတ်၃၂၁၀၁၊လမ်းရန်ကု
ပုံနှိပ်သူ-ဦးကိုကိုကြီး သစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၅၆၊ ၃၉၊လမ်း ရန်ကုန်မြို့
ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၁၅၀၂) (ဖုန်း ၁၃၁၂၇)

မျက်နှာဖုံးကာလာရိုက်နှိပ်သူ ဒေါ်လှ-ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ်၊ ၀၀၂၉
ဒေါ်လှ၊ရောင်စုံပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်၅၇/၁၊ ကင်းဘဲလမ်း ရန်ကုန်မြို့
၁၉၇၁ ဩဂုတ်လ အုပ်ရေ (၅၀၀၀) ပဉ္စမအကြိမ်။